

వసుగింప ఇంటి

ఇందిర గజపత్ నించుంది రోడ్డు మాస చిన్నగా నవ్వుతాడు. తను కూడా "వివరికనమో ఎదురుచూస్తున్నా - యజ్ఞం శైట్టి శాయి
 మోజుకు చూస్తూ. నవ్వుతుంది. వక్కనే ఉన్న వాళ్ళింటి ట్లంది?"
 రోయలైతం అయిదు దాటింది. ఏ ముం దాసీ హోర్న్ మోగిస్తాడు. అతని "అట్టే! వివరికనమో కాదు! ఏమి ...అలా అనుకొన్నాను" నవ్వుతూ అంది
 క్షే ఇంకోనైవా అనంతం రావచ్చు. అతని భార్య ప్రతిమ జిడ్డుకారే ముఖంలో తోచక ..." తడవదుతూ జవాబిచ్చింది ప్రతిమ. అనేసీ లోపలి కెళ్ళిపోయింది.
 స్కూటర్ తను ఇంటి ముందుకు రాగానే వచ్చి గేటు తీస్తుంది. ఆ తరవాత ఇందిర.
 వెళ్ళుటవవుతుంది. అతను తన వంక అతను మరోసారి ... "పాతాసేటప్పించి అక్కడేనిల్లుం పే ఇందిర. భర్త ఇంటికొచ్చే వేళకీ నీదోగా
 'పత్ని బద్దకస్తురాలు' అనుకొంది

నీతి అంధ్రవేద వేదాంత భావన

అంతా అయి ఎదురున్న వెంట బాగులు
అంది? అదేమీ గ్రహించుకోకు. ఏదో
నవల వల్లు కొని పొందుతం బాబునపుడ
వరకూ వదులుకూ మార్పులుంది.
అప్పుడు ఇట్లు తుడవడం, తన తయో
రవడం — మొదలవుతుంది. అతనినియ
ఇంటికొచ్చే మగాడికి అవకాశం కనబడితే
వెంట పొన్నా ఉంటుంది?

అనంత చాలా వీరగా ఉంటాడు.
అక్కరలేయంగా ఉంటాడు. ఎప్పుడూ
పెదల మీద విరుగువల్లు కుదలుతూనే
ఉంటుంది. ఎప్పుడూ ప్రతిమిదాద
మొక్కవడంగానీ, చిలాకు వడివల్లుగానీ
కనిపించడు. అప్పుడప్పుడూ ప్రతిమే
అతనితో విచ్చు పోవట్టులు చేసేయటం,
మూట్టాడకుండా ఉంటుం చేస్తుం
టుంది. మళ్ళీ మాట తిలా కలిపినా
తనకు తెలియబాగానీ తన ఉద్దేశ్యం —
ఖచ్చితంగా అదంతా చేయం అనంతం
మందికనం మూలంగానే జరుగుతూంది.
అతనికి కూడా అంత కోసం ఉచ్చు
ట్టులునే ఇచ్చరూ ఏనాడో విడిచిపెట్ట
వాళ్ళు.

వాళ్ళు తను వక్రించుకో దిగి రెండు
నెల అవుతుంది. దిగిన వారం రోజుల్లోనే
తనతో బాగా పరిచయమయిపోయింది.
ఇచ్చరూ మధ్యస్థం నమయాంతో
కారమ్య అడుకోవడం. అప్పుడప్పుడు
మాటివీం తెచ్చడం మొదలయింది.

అయితే, అనంతతో మాట్లాడే అవకాశం
తన తెచ్చుకూ కంగివేసు. రాను రాను
అతనితోకూడా పరిచయం సంపాదించా
వచ్చి అభిలాష తనతో చోటుచేసుకో
సాగింది. ఎందుకూ అనినన్నూంందో
తనకే తెలియదు. మరో కొద్ది రోజులకు
ఆ అవకాశం కూడా రానే వచ్చింది. వాళ్ళు
పెద్దమ్మగారి ఇంటికి వెళ్ళతూ, ఇంటి
తాళం చెవి తన కిచ్చింది ప్రతిమ.
ఆ సాయంత్రం అయినాదేవరికల్లా
తనకు తెలియకనే ముస్తాబయి అతని
కొసం ఎదురుచూస్తూ నిలబడింది.
అనంతం మామూలుగానే స్కూటర్
వాళ్ళింటి ముందానీ హారన్ మోగించాడు.

తను వడివడిగా అతని దగ్గరకు
వడిచింది.

“మీ మిసెస్ వాళ్ళు పెద్దమ్మగారి
రింటి తెల్పింది? తాళం చెవి మీ కిచ్చింది
చెప్పింది” అంది. తాళం చెవి అతని
కందిస్తూ.

“ఇంకా?” అని విన్నగా వచ్చుతూ
అందుకొనే లోపలికి వడిచా డడను.
ఆ కరవాల ఆటను ఉండగానే తను
వాళ్ళింటి తెల్పడం, అక్కడ ప్రతిమతో
సోలు ఏదో ఒక సంధర్భంలో ఇచ్చరూ
మాట్లాడుకోవడం జరిగింది. దుసరా
కొండగను ముగ్గురూ తనని కారమ్య

నవల ప్రధాన అక్షరం
మనవి తప్పుల్ని, దుర్మార్గాల్ని
బయట పెట్టడమే. మనవి
లోపాల్ని సవరించుట బాగా
మరే కళారూపంలోనూ బయట
పెట్టడం సాధ్యం కాదు.

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

అ
అ

ఇచ్చరూ మామంగా గుడిచేపు జీవన
సాగారు. అనంతం తన గురించి ఏమీ
కంటాడో? అనూ, ప్రతిమూ ఇచ్చరూ
ఒకటి రకం అనుకొంటాడేమో? వాళ్ళు
గొడుగు, తన. ప్రతిమను నమర్చు
స్తున్నట్లు భావిస్తాడేమో?

“ఈ వేర నాతో ఇయ్యాలేమీ
గేమిటి?” అప్పుడూ అడిగింది ఇందిర.
“మరింతేమీ అయ్యకపోతే ఇచ్చరూ!”
“అచ్చరూతులొంది!” అనుకొంది
ఇందిర. అనంతం అలాంటి మనస్సుకూ.
ఎప్పుడూ ఇచ్చరూ మనస్సు వచ్చేయడం.
“ఈ మాటాళ్ళ సంకలన మీ తెలియ
దిందిలా? వల్లి చిక్కమనసు అనుకో!
ఎంతసేపు వాళ్ళు ఇచ్చరూ, అయ్యిపో
గాని — మన మాటల వినకూ, మాట్లాడు!
ఇందిర కా మాటలు మన్నుకోమి.
అందువేరమామంగా ఉంటుందిదేమియింది.
ఇంటికి తిరిగొచ్చేసరికి ఇంట్లో
కొంతమ్మ తన తల్లితో మాట్లాడుతూ
కనిపించింది. “వీణ, కోడలా, మాకు
మన్నుం ఎన్నుకో!” అంది వచ్చుతూ.
ఆమెను చూడగానే ఇందిరకు ఎందుకో
కోసం ముంచుకోచ్చింది. జవాబివ్వకుండా
అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయింది.
రా తి భోజనంచేస్తూ తల్లితో నెమ
తూంటే నింది ఇందిర. మర్నాడు తనని
చూడడాని కెవరో పెళ్ళివారు వస్తున్నా
రలు.

అదివరకయితే ఆ వార్త తనతో
ఉన్నావోళ్ళు. ఉపాల్పి కలిగించేది కాని,
రానురాను నిరుత్సాహాల్పి, అయ్యిపో
కలుగజేస్తూంది.

ఏమింది? అంతా మామూలే! పెళ్ళి
చూపులు — కొంచెం తవ్వకమ్మూ!
రెండు ప్రశ్నలు — సంగీతమేమి నా
వచ్చా? — అట్టి అయిన తరవాల కల్పం
దగ్గర పేరీలు రావడం — ఇంతే
సంగీతం.

తెల్లవారింది. పెళ్ళిచూపులుకూడా
ముగిసినాయి! “తరవాల చెప్పాలి!”
అనేనీ వెళ్ళిపోయారు వాళ్ళు.
“బెనారస్ వల్లుచీర, పూలబడ,
కళ్ళకు కాలుక — విజానికి అండగానే
ఉంటుంది - తను” అనుకొంది ఇందిర,
అట్లం నుండు నించుని. ప్రతిమ
కంటే చాలా అండగానే ఉంటుంది.
ఆ అలంకరణతో ఒ సారి అనంతంకి
కనవడితే? గుండె రెబల్లు మన్నుది ఇందిరకు!
ఎందుకలాంటి కోరిక కలిగింది తనకు?

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

అనంతం తనని చూసి వరిస్తాడా,
నిమిషానా? ఒకవేళ వరించినామాత్రం
ఏమి లాభం గనక? అతను వివాహితుడు.
అతని గురించి అన లాంటి అలోచనలు
రావడమే తప్ప! కాని ఎందుకనో —
అతన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, అతన్ని

మోతయిండా దండ్రులే పోతుంది డడ.
ఈ అలంకరణలో అట్టికి కనబడినంత
మాత్రం ముగిసిపోయిందేమియింది? తన
అందగల్గి అచ్చు విడియం అయ్యి ప్రదోష్
బాలా అంటే అండకంటే ఇంకేమీ
అలంకరణ లేదు.

పాతంపుతం అయ్యి బాటించి. తన
వాటిల్లో నించుంది ఇందిర. తనని
వాళ్ళంతా ఆమెని తననెలా చూస్తున్న
ట్లనిపించి దామి. ఆ భావం బానికు
డించితే గర్భాన్ని కలగజేసింది.

స్కూటర్ నుంపు తిరిగింది.
అనంతం కళ్ళు తన కళ్ళవేపు తిరిగివాయి.
అతని కళ్ళతో నెమరుపు — అప్రతిమలేయ
అలాగే చూస్తూ ఉండిపోయాడు. ఇందిర
నిన్ను వడి పోయింది. హతాత్తుగా
స్కూటర్ ఇంజనాగిపోయింది. ఆమె
వంకరూపి నమ్మక వడను.

ఇందిర నిన్ను వడతూనే వచ్చింది.
“ఇచ్చ రోజుల నుంచి ఎప్పుడ దావారు
ఇంత అందం?” స్కూటర్ వాళ్ళింటి
కొంపించితో పోల్చి చేసే వెచ్చుడిగా
అడిగాడు.

ఇందిర లోపలకు వరుగిట్టించినవాళ్ళు
కొంటూ. అయితే, ఎంతో పేపు ఇంట్లో
కూర్చోలేకపోయింది. వీర మార్పుకొని
ఏదో వని కల్పించుకొని వాళ్ళింటికి
వెళ్ళింది. అనంతం తన ఆందాల్పి
గురించినట్లు మాట్లాడుతూ చాలా
ఉత్సాహాల్పి కలుగజేసిం దామితు.

ప్రతిమ కెంకల్లో ఉచ్చులుంది.
అనంతం వాళ్ళో కూర్చుని టే తాగు
తున్నాడు.

“కొత్త వాడిని చూసినట్లు అలా పొరి
నియా రేమిటి?” వచ్చుతూ అడిగా
డతను. అతని కళ్ళలో అక్కరణికి తల్లుకో
లేక చూపులు మరలుతుంది ఇందిర.
“నిమిటి? నాతో మాట్లాడడం
కూడా మోసాచేమిటి కొంచెం? అంత
శిష్ట విధించుండి! ప్రతిమాలకుంటాను”
ఇంకా వచ్చుతూనే అచ్చు డడను.

“నాగుండి! నేను శిక్షించడం ఏమిటి!”
బెదిరిపోతున్న లేడిలా చూస్తూ అంది.
“మీ కా అదికాకం ఉండండి, ఇంది
రాణి! అందుకే భయం ...”
“నానం!” అనేనీ అక్కడి నుంచి
పెరటివేపు నడిచింది. ఆమెకు లోలోపల
భయంగానే ఉంది. ఒక వేళ ప్రతిమ
తను ఇచ్చర మాటలు ఎక్కడ నింటుందో
నని.

ప్రతిమతో మాట్లాడుతూండగానే
అనంతం కూడా వచ్చా డక్కడికి. తను
కూడా వాళ్ళు పంభావంతో కల్పించుకొని
మాట్లాడుకూడు. మాట్లాడుతూ
మధ్య మధ్యలో తన వంక చూసే దొంగ
చూపులు గమనిస్తూనే ఉంది. ఇందిర,

ప్రతిమతో మాట్లాడుతూండగానే
అనంతం కూడా వచ్చా డక్కడికి. తను
కూడా వాళ్ళు పంభావంతో కల్పించుకొని
మాట్లాడుకూడు. మాట్లాడుతూ
మధ్య మధ్యలో తన వంక చూసే దొంగ
చూపులు గమనిస్తూనే ఉంది. ఇందిర,

ప్రతిమతో మాట్లాడుతూండగానే
అనంతం కూడా వచ్చా డక్కడికి. తను
కూడా వాళ్ళు పంభావంతో కల్పించుకొని
మాట్లాడుకూడు. మాట్లాడుతూ
మధ్య మధ్యలో తన వంక చూసే దొంగ
చూపులు గమనిస్తూనే ఉంది. ఇందిర,

ప్రతిమతో మాట్లాడుతూండగానే
అనంతం కూడా వచ్చా డక్కడికి. తను
కూడా వాళ్ళు పంభావంతో కల్పించుకొని
మాట్లాడుకూడు. మాట్లాడుతూ
మధ్య మధ్యలో తన వంక చూసే దొంగ
చూపులు గమనిస్తూనే ఉంది. ఇందిర,

ప్రతిమతో మాట్లాడుతూండగానే
అనంతం కూడా వచ్చా డక్కడికి. తను
కూడా వాళ్ళు పంభావంతో కల్పించుకొని
మాట్లాడుకూడు. మాట్లాడుతూ
మధ్య మధ్యలో తన వంక చూసే దొంగ
చూపులు గమనిస్తూనే ఉంది. ఇందిర,

ప్రతిమతో మాట్లాడుతూండగానే
అనంతం కూడా వచ్చా డక్కడికి. తను
కూడా వాళ్ళు పంభావంతో కల్పించుకొని
మాట్లాడుకూడు. మాట్లాడుతూ
మధ్య మధ్యలో తన వంక చూసే దొంగ
చూపులు గమనిస్తూనే ఉంది. ఇందిర,

ప్రతిమతో మాట్లాడుతూండగానే
అనంతం కూడా వచ్చా డక్కడికి. తను
కూడా వాళ్ళు పంభావంతో కల్పించుకొని
మాట్లాడుకూడు. మాట్లాడుతూ
మధ్య మధ్యలో తన వంక చూసే దొంగ
చూపులు గమనిస్తూనే ఉంది. ఇందిర,

ప్రతిమతో మాట్లాడుతూండగానే
అనంతం కూడా వచ్చా డక్కడికి. తను
కూడా వాళ్ళు పంభావంతో కల్పించుకొని
మాట్లాడుకూడు. మాట్లాడుతూ
మధ్య మధ్యలో తన వంక చూసే దొంగ
చూపులు గమనిస్తూనే ఉంది. ఇందిర,

ప్రతిమతో మాట్లాడుతూండగానే
అనంతం కూడా వచ్చా డక్కడికి. తను
కూడా వాళ్ళు పంభావంతో కల్పించుకొని
మాట్లాడుకూడు. మాట్లాడుతూ
మధ్య మధ్యలో తన వంక చూసే దొంగ
చూపులు గమనిస్తూనే ఉంది. ఇందిర,

ప్రతిమతో మాట్లాడుతూండగానే
అనంతం కూడా వచ్చా డక్కడికి. తను
కూడా వాళ్ళు పంభావంతో కల్పించుకొని
మాట్లాడుకూడు. మాట్లాడుతూ
మధ్య మధ్యలో తన వంక చూసే దొంగ
చూపులు గమనిస్తూనే ఉంది. ఇందిర,

ప్రతిమతో మాట్లాడుతూండగానే
అనంతం కూడా వచ్చా డక్కడికి. తను
కూడా వాళ్ళు పంభావంతో కల్పించుకొని
మాట్లాడుకూడు. మాట్లాడుతూ
మధ్య మధ్యలో తన వంక చూసే దొంగ
చూపులు గమనిస్తూనే ఉంది. ఇందిర,

ప్రతిమతో మాట్లాడుతూండగానే
అనంతం కూడా వచ్చా డక్కడికి. తను
కూడా వాళ్ళు పంభావంతో కల్పించుకొని
మాట్లాడుకూడు. మాట్లాడుతూ
మధ్య మధ్యలో తన వంక చూసే దొంగ
చూపులు గమనిస్తూనే ఉంది. ఇందిర,

ప్రతిమతో మాట్లాడుతూండగానే
అనంతం కూడా వచ్చా డక్కడికి. తను
కూడా వాళ్ళు పంభావంతో కల్పించుకొని
మాట్లాడుకూడు. మాట్లాడుతూ
మధ్య మధ్యలో తన వంక చూసే దొంగ
చూపులు గమనిస్తూనే ఉంది. ఇందిర,

అ రోజు ఆతని ప్రవర్తన ఆమెకు వింతగానూ, భయంగానూ కూడా ఉంది. రాత్రి చాలాసేపటివరకూ ఆతని గురించి ఆలోచనలతోనే గడిపింది.

మర్నాడు సాయంత్రం తనుమామూలు ప్రకారం కాస్తేపు దాణా మీద కూర్చుంటూ ఉన్నప్పుడు వైకే వేళ్ళనరకీ, అత నప్పటికే అక్కడ కూర్చుని కనిపించాడు. తను సుకోచంగా మెట్లడగ్గరే ఆగిపోయింది ఎవూ తోచక.

“రెండీ ఇంట్లో ఆసలు గాలిలేదని పైకొచ్చాను. మీ కేసుయినా అభ్యంతరం ఉంటే — నేనే కిందికి దిగిపోతాను.”

“అట్టే! కరచాలేదు లెండి” అంది మొగూటంగా, తను పట్టెగోడ అనుకొని విలబడి.

“మీకు వెళ్ళిచూపు అయినా యుటగా వస్తున్నా” అడిగా దతకు.

“అవును!” అంది ఇందిర సిగ్గుతో తల వంచుకొని.

“భలేవారే! అంత సిగ్గుపడతారెందుకూ? ఇక్కడేమీ వెళ్ళిచూపు అవడం లేదుగా! కాని, మీరొ విషయం గుర్తుంచుకోండి! మీ భాగస్వామిని ఎన్నుకునే అవకాశం కొంచెం వెనకా ముందూ ఆలోచించి మరి ఒప్పుకోండి! వారూ తొందరపడి ఒప్పుకోవ్వారా — మా సంసారం లాగానే ఉంటుంది మీ సంసారం కూడా!” నవ్వుతూ అన్నా, అత నేదో బాధపడుతున్నట్లు అనిపించింది ఇందిరకు. ఆతని సంసారం గురించి ఆమె కున్న అనుమానాలు నిజమై నాయి.

“బాగుంది! ఇప్పుడు మీకేం తక్కువైందని?”

“మీకేమీ తెలియనట్లు! ప్రతి మను మీతో పోల్చుకుంటే — అన్నిటా మీకంటే తక్కువేగా! అంటే నేనేం పకలగుణ సంపన్నుడనని కాదు. ప్రతి మనిషికీ ఒ పీకేనవే ఉంటుంది. కాని, మా ప్రతిమాదేవికీ అన్నీ పీకేనవేలే!” “ఏమిటో పీకేనవేలు!” నవ్వుతూ పైకొచ్చింది ప్రతిమ. ఇందిర కంగారు పడి పోయింది. అనంతం చటుక్కున నవ్వుతూ, “అదే! ఒంట్లో పీకేగా ఉంటోందన్నావుగదా!” అన్నాడు. అలా ఆతనితో ఒంటరిగా దాణా మీద వింపచి మాట్లాడుతూ ప్రతిమ కంటబడటం చిన్నతనంగా తోచింది ఇందిరకు. తను ఇద్దరిమీదా ఆమెకు అనుమానం కలిగినా కంగవచ్చు!

“ఎల్లండి నీనిమా ఏక్కర్లే వస్తున్నారట, ఇందిరగారూ! వాకు ఒక సాన దొరికింది! ప్రతిమతోపాటు మీరూ రండి!”

“ఏక్కడ?” అడిగింది ఇందిర.

“కనకలక్ష్మి ధియోటర్లో!” “ఏమో మా వాళ్ళ పడగాలి!” అంది ప్రతిమ వంక చూస్తూ. తను రావడానికి ప్రతిమ ఏమంత సుముఖంగా ఉన్నట్లు కనిపించడం లేదు. లేకపోతే ఆమెకూడా తనని రమ్మని బలవంతంచేసి ఉండేది. తోచల వెళ్ళాంనున్నా పైకేమీ మాట్లాడలేదు ఇందిర.

ఆ మర్నాడు, ప్రతిమ, అనంతం ఇంట్లో చిన్నగా మర్నలు వడటం వినిపించింది దామెకు.

సాయంత్రం తను ఒక్కర్లే దాణా మీద చాలాసేపు కూర్చుంది ఇందిర. కాని, ఎంత సేపయినా అనంతం పైకి రాకపోవడంతో కొంచెం నిరుత్సాహపడింది. తనకు తెలియకుండానే తనలో అతన్ని ఒంటరిగా కలుసుకోవాలన్న కోరిక చేటు చేసుకోవట్లు తెలుసుకొంది దామె.

బహుశా అంతకు ముందు రోజు లామిడ్లరీసీ దాణామీద చూచి, ప్రతిమ ఈ రోజు ఆతనితో సంఘర్షణ పెట్టుకొందేమో అన్న అనుమానం కూడా వచ్చింది.

మర్నాడు ఉదయం పెరట్లోకి వెళ్ళి నవ్వుడు ప్రతిమ మాట్లాడింది.

“సాయంత్రం వస్తున్నారా శతదినోత్సవం పంక్తువ్క?”

“కేవలం వీలుపడదు లెండి!” అంది ఇందిర.

“సరే.” అలా అంటున్నప్పుడు ఆమె ముఖంలో సంతోషం చూసి కోప మొచ్చింది ఇందిరకు.

“నేనొస్తే తన భర్తనేం తిన్నేస్తాని ఏమిటి?” అనుకొంది నివ్వారంగా.

ఆ సాయంత్రం నాలుగింటికే అన్నీ నుంచి వెళ్ళేవాడు అనంతం. ఇందిర తల వాకిట్లోనే వింపచి బడ ఆల్పకొంటూం దప్పుడు.

“రావచ్చారట — ఎందుకని?” అన్నాడు ముఖం చిన్నబుచ్చుకొని.

“నుం రావడం — ప్రతిమ కంతగా ఇష్టం ఉన్నట్లు లేదు” అంది చటుక్కున.

అనేసి ఎందుకలా అన్నానా అని మధనపడిపోయింది.

“చాస్టెన్స్! అదెవరు ఇష్టపడటానిలే? దయచేసి రెండీ మీమ్మల్ని అప్పని స్టాపుడి చేసు!”

ఏమిసారో తెలియలేదు ఇందిరకు. “ఓసారికి సోసిండి! మరోసారి వస్తాను.”

“కేవలం. అలా అనకండి! స్టేజీ... ఈ నేల మీరు రావాలి!”

మోసంగా అతని కళ్ళలోకి చూస్తూ తల ఊపింది దామె. “మరో అరగంటలో బయలుదేరుదాం! రేడీ అవండి!” అనేసి వెళ్ళిపోయా దతకు.

సరిగ్గా అరగంటకు ప్రతిమ వచ్చేసింది తన దగ్గరకు.

“వస్తానన్నారక్కా ఆయనతో.” అంది లేని నవ్వు తెచ్చుకొంటూ.

“అవును! ఆయన బలవంతంచేసి సరికి ఒప్పుకొన్నాను.” తనూ నవ్వు తనూ బయటిచ్చింది. ఇందిర.

“వడండి, మరి పోదాం.” ఇద్దరూ బయటి కొచ్చారు. రెండు రిక్షాలు మాట్లాడారు అనంతం.

“మీ ఇద్దరూ ఒ రిక్షా ఎక్కుండి! నేను ఒక రిక్షా ఎక్కుతాను” అన్నాడతను. ప్రతిమా, ఇందిరా ఒక రిక్షాలో ఎక్కారు.

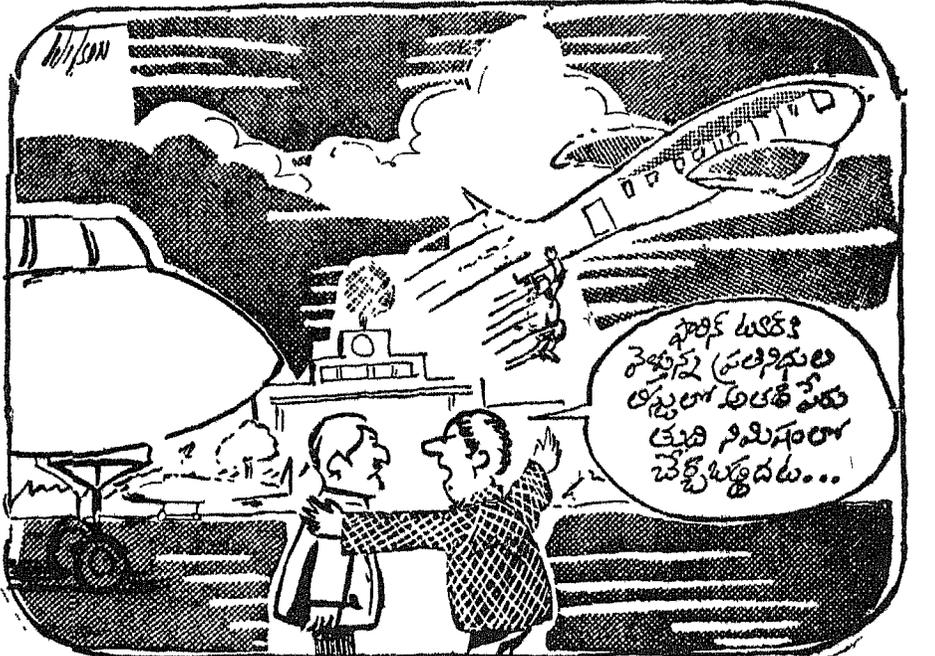
సానుగంటలో సినిమా చూడే వేడుకొన్నారందరూ. తోపరికి సడిచి రెండో వరసలో ముగ్గురూ కూర్చున్నారు. ఇద్దరికీ సుదృఢ ప్రతిమ కూర్చుంది. స్టేజీ మీద అందర్నీ చూపించి వాళ్ళ పేర్లు చెబుతున్నట్లు అనంతం. మధ్యబుద్ధ్యలో వతోత్పలకు నవ్వుకోలేకపోతూంది ఇందిర.

ప్రతిమ బలవంతంగా నివ్వు తెచ్చుకోవడం, ముఖం వాడిపోయి ఊడటం గమనించింది ఇందిర. ఆ సమయంలో అకస్మాత్తుగా ఆమెకు ప్రతిమి మీద ద్వేషం వుట్టుకొచ్చింది.

అవిడ భర్తతో కాస్త చనువుగా ఉన్నంత మాత్రాన అంత ఏడుపెందుకు? అనుకోణ దామె. స్టేజీమీద పట్టినట్లు అంతా కనిపించి, మాట్లాడి వెళ్ళిపోయారు.

జనమంతా ఒక్కొక్కటిగా బయటకు వెళ్ళిపోయారు. ఆ గుంపులో ప్రతిమ, ఇందిర తతో పక్కకూ వెళ్ళుకుపోయారు.

తనని ఇంచుమించుగా వెనక వింటి ఎవరో కాగిలించుకొంటున్నట్లు అనుకొని వించునేసరికి కంగారుగా వెనక్కు తిరిగి చూసింది ఇందిర. అనంతం ఆమె చేతిని చట్టుకొన్నాడు అప్పుడే. “కాస్తేపు ఇలాగే నింపండి! రేడీ తగ్గక వెళదాం” అన్నాడు వెనుకగా. ఇందిర కరీరమంతా ఝల్లుంది. ఆతని స్వర్ణ. తన తరీర మంతా రక్కతోపాటు ప్రవహించుట్టు ల్లుంది. ఆతను తన కధిముఖంగా వచ్చి

శ్రీ ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య కార్యక్రమం

అతని తరం పరిగెళ్ళేటా కాలింపు కొంటే బాగుంటు వనిపెట్టాంది. కొద్ది క్షణాల్లో రమ్ తగ్గిపోయింది. ప్రతిమి ఇంచుమించుగా గోల బయటపడతూ వెళ్ళిపోయి నించుంది వాళ్ళునం ఎదురు చూస్తూ... ముగ్గురూ తోళ్ళుమీది కొట్టేరు.

"అబ్బ! పాడు రమ్! చిన్న ప్లెటరు పె ఎటో తప్పిపోయేటాళ్ళు." అను తా మిడ్డరినే ఆలా దగ్గరగా వించుని ఉంటుంది గనునించించేమో అన్న అనుమానంతో అంది ఇందిర.

"వెద్దాళ్ళులు ఉండి కూడా మనమే తో మూలకు కొట్టుకు పోతే - ఇంక చిన్న పిల్లల వంగలి చెప్పేదేముంది?" అంది ప్రతిమి. ఆ మాటల్లో ద్వంద్వార్థం కనిపించి వెళ్ళిపోయింది, తూరింది ఇందిర. మళ్ళీ రెక్కల్లోనే ఇల్లు చేరుకోవడా తండరూ.

ఆ రాత్రి తీయని కోరికలు ఆమెను కలవలంత చేసేవాయి అనుక్షణం అనంతమే కళ్ళు ముందు కనబడుతున్నాయి. మరొకటి సాయంత్రం వాళ్ళుంటే తెల్ల వస్తూనే ఆమె దగ్గరగా వచ్చి అన్నాడతను.

"నా నిజాల్లోకి కొద్ది రోలు క్రితం నువ్వు తాచుకుడినా, నా పీచివేసి ఎంత అనుంద దారుకంగా ఉండేది, ఇందిరా!" ఇందిరకు అతన్ని కన్నా బాటి వేసింది. అతని అల తు గుండెలు నోటు కొని పదార్థాల్ని కోరిక తీగించివేసింది.

కానీ, ప్రతిమి ఏ క్షణంకో సయినా హాస్యాన్ని రావచ్చున్న భయం ఆ కాలింపు లోనే వేసింది.

"అన్నాడలా అ పోనీ మిటుంగా అ యోగం ఉండదా?" అంది వెన్నుటిగా

"ఎంటుంట ఉండదో, ఇందిరా? పోనీ పాఠశాలకు దిక్కుకో నీకే అవకాశం ఎప్పుడూ ఉంటుంది!" అంటూ అను చయి వెన్నుకో, మరే వెన్ను అమె సదుండుల్లో వేసి తన మీదను తాచుకు న్నాడు. ఇందిరతో విద్యుత్ ప్రవాహం వస్తోంది. గుండెలు వేగంగా కొట్టా, కొంటున్నాయి. మరొక కేరికతో అన్ను పాడుతున్నాయి. ఆమె ముఖానికి చేతు ఎగ వచ్చిన దాని ముఖం.

"ప్రతిమి మనంపోమా?" అన్న స్ట్రోంగా గో గిం దామ.

"మరేం కరవాలేదు ..."

రేఖాచిత్రం
ఎం. ప్రసాదరెడ్డి (ఇప్పుడు)

అది పెద్దగా లాగోటూండగానే పెరట్లోకి తిరుగుతున్నాడు. చివరకు పెరట్లో పంటిగా కనిపించింది ఇందిర "రాత్రికి దాదామీది కొన్నాను!" అంది వెన్నుటిగా.

అనంతం దివోయా డతను. పెండలాడే హోటల్లో భోజనంచేసి, ఇంటికొచ్చి తాదా విగాడ పక్క పరమకొని వదుకోవడాను. అక్కర్లా తి తాటాక అడుగులతో అడుగు వేసుకోంటూ వచ్చింది ఇందిర. అకలిగన్న పులిలాగా ఆనాంతం ఆమెని ఆకమించు కొని పక్కమీదకు పరిగొడి అనంతం.

ఇందిర కలెన్ని వండినాయి ఆ రాత్రి.

"మనం ఎన్నాళ్ళలాగ గడవటం?" అంది ఇందిర.

"ఇరిగినన్నళ్ళు ..." అరకాటా!"

"నీ కెలాగూ పెళ్ళయిపోతుందిగా!"

"ఇంకా నయం! నా కింకేమో అక్కర లేదు! జీవితాంతం మీ దగ్గరే ఉంటాను!"

"నీ ఇష్టం! నాకు అది సరికానదం!" అన్నాడు, ఆమెని గుండెకో పీడుపు కోంటూ. వారి రహస్య ప్రయాణాలు ఎన్నో రోజులు దాగలేదు. పెళ్ళినాడు మధ్యన్నాడే తిరుగు ప్రయాణమయి సాయంత్రం అరింటికల్లా ఇల్లు చేరు కొంది ప్రతిమి. తలుపు కొట్టేసరికి అనంతం తలుపు తీశాడు. ఇందిర ఒంటికి బట్టలు చుట్టుకొంటూంది తోవల. నిశ్చిష్ట రాజంజ నింపింది ప్రతిమి. ఏ తోడుగా ఉంటుందని కూడా దాని ఉన్న తన పీఠెలూ, నగలూ తీసుకొని వెళ్ళడం ఇష్టంలేకపోయింది. అనంతం తన ఆల్టితో అదిగిన కంటుకుండ్లన్నీ కొస్తే - తరవాత ఏములుగా అరగ అనుకోవచ్చు అరగ విడ్డీ, "నీ ఇష్టమొచ్చున్నట్లు చేసుకో" లేదు. పెళ్ళి నాలుగు రోజులు బుందనగా ఇంతదూరం వచ్చాక వేసే చేరుగలను?"

ప్రతిమి బాబాయి స్వయంగా వచ్చేశాడు. అందామె. అనంతం, ప్రతిమి విదాకులు వెంటనే వాళ్ళని తనతో బయలుదేర తీసుకువచ్చారు. తరవాత కొద్ది రోజులకే మంటూ బంపంతం చేరుసాగాడు. "నాకు ఇందిర, అనంతం ఒకటయారు. రెండు రోజుల కంటే ఎక్కువ సెలవు వెం రోజులవేటు సెలవు పెట్టాడు తోరకడు. కనక ముందు ప్రతిమను అనంతం. ఇద్దరూ తోలేదు డబ్బు తీసుకెళ్ళిపోంది నేను పెళ్ళి క్షేమకి బయ్యచేసి పెద్ద పెద్ద పట్టాణాలన్నీ అక్కడకు చేరుకొంటాను!" అంటూ తిరిగి, అన్ని సుఖాచూ అనుభవించి తిరిగి వచ్చారు.

"నా జీవితంలో ఇంకేతోటూ లేదు, ఇందిరా! ఇంతటి అందమైన భార్య, అబ్బ! నీడ ఇప్పటికీ నిరగడయింది" ఇంతటి అనుకూలనతి - ఎంతమందికి అనుకొన్నాడు నంతోషంగా! వెంటనే అభిష్టం దీ అద్దవ్వం? ఈ పెద్దాళ్ళు ఆసీనుకి ఒ సెలవు వీటి వడేసి ఇల్లు చేసే పెళ్ళిళ్ళు అందుకే సెలయవు చేరుకొన్నాడు. ఇందిర బయటే నించుని ఉండవచ్చు. ప్రతిమి ఉండు వెళ్ళడం ఆమెకు తెలుసు. ఇంటికి రమ్మలి పైగ అసీనునుంచి ఇంటికి తిరిగి వచ్చేసరికల్లా తను బ్రెస్ చేసుకొని, అందంగా అలంక ఇంటికి వెళ్ళే తన తల్లికి అనుమానం రించుకొని ఎదురుచూస్తూ నించుచేది. ఇద్దరూ నినిమాకో లేక ఎక్కడెక్కయినా అనంతం బాబుకాని పిల్లల తిలాకీట్లో, నరదాగా తిరగటానికో వెళ్ళువాళ్ళు.

అది పెద్దగా లాగోటూండగానే పెరట్లోకి తిరుగుతున్నాడు. చివరకు పెరట్లో పంటిగా కనిపించింది ఇందిర "రాత్రికి దాదామీది కొన్నాను!" అంది వెన్నుటిగా.

అనంతం దివోయా డతను. పెండలాడే హోటల్లో భోజనంచేసి, ఇంటికొచ్చి తాదా విగాడ పక్క పరమకొని వదుకోవడాను. అక్కర్లా తి తాటాక అడుగులతో అడుగు వేసుకోంటూ వచ్చింది ఇందిర. అకలిగన్న పులిలాగా ఆనాంతం ఆమెని ఆకమించు కొని పక్కమీదకు పరిగొడి అనంతం.

ఇందిర కలెన్ని వండినాయి ఆ రాత్రి.

"మనం ఎన్నాళ్ళలాగ గడవటం?" అంది ఇందిర.

"ఇరిగినన్నళ్ళు ..." అరకాటా!"

"నీ కెలాగూ పెళ్ళయిపోతుందిగా!"

"ఇంకా నయం! నా కింకేమో అక్కర లేదు! జీవితాంతం మీ దగ్గరే ఉంటాను!"

"నీ ఇష్టం! నాకు అది సరికానదం!" అన్నాడు, ఆమెని గుండెకో పీడుపు కోంటూ. వారి రహస్య ప్రయాణాలు ఎన్నో రోజులు దాగలేదు. పెళ్ళినాడు మధ్యన్నాడే తిరుగు ప్రయాణమయి సాయంత్రం అరింటికల్లా ఇల్లు చేరు కొంది ప్రతిమి. తలుపు కొట్టేసరికి అనంతం తలుపు తీశాడు. ఇందిర ఒంటికి బట్టలు చుట్టుకొంటూంది తోవల. నిశ్చిష్ట రాజంజ నింపింది ప్రతిమి. ఏ తోడుగా ఉంటుందని కూడా దాని ఉన్న తన పీఠెలూ, నగలూ తీసుకొని వెళ్ళడం ఇష్టంలేకపోయింది. అనంతం తన ఆల్టితో అదిగిన కంటుకుండ్లన్నీ కొస్తే - తరవాత ఏములుగా అరగ అనుకోవచ్చు అరగ విడ్డీ, "నీ ఇష్టమొచ్చున్నట్లు చేసుకో" లేదు. పెళ్ళి నాలుగు రోజులు బుందనగా ఇంతదూరం వచ్చాక వేసే చేరుగలను?"

ప్రతిమి బాబాయి స్వయంగా వచ్చేశాడు. అందామె. అనంతం, ప్రతిమి విదాకులు వెంటనే వాళ్ళని తనతో బయలుదేర తీసుకువచ్చారు. తరవాత కొద్ది రోజులకే మంటూ బంపంతం చేరుసాగాడు. "నాకు ఇందిర, అనంతం ఒకటయారు. రెండు రోజుల కంటే ఎక్కువ సెలవు వెం రోజులవేటు సెలవు పెట్టాడు తోరకడు. కనక ముందు ప్రతిమను అనంతం. ఇద్దరూ తోలేదు డబ్బు తీసుకెళ్ళిపోంది నేను పెళ్ళి క్షేమకి బయ్యచేసి పెద్ద పెద్ద పట్టాణాలన్నీ అక్కడకు చేరుకొంటాను!" అంటూ తిరిగి, అన్ని సుఖాచూ అనుభవించి తిరిగి వచ్చారు.

"నా జీవితంలో ఇంకేతోటూ లేదు, ఇందిరా! ఇంతటి అందమైన భార్య, అబ్బ! నీడ ఇప్పటికీ నిరగడయింది" ఇంతటి అనుకూలనతి - ఎంతమందికి అనుకొన్నాడు నంతోషంగా! వెంటనే అభిష్టం దీ అద్దవ్వం? ఈ పెద్దాళ్ళు ఆసీనుకి ఒ సెలవు వీటి వడేసి ఇల్లు చేసే పెళ్ళిళ్ళు అందుకే సెలయవు చేరుకొన్నాడు. ఇందిర బయటే నించుని ఉండవచ్చు. ప్రతిమి ఉండు వెళ్ళడం ఆమెకు తెలుసు. ఇంటికి రమ్మలి పైగ అసీనునుంచి ఇంటికి తిరిగి వచ్చేసరికల్లా తను బ్రెస్ చేసుకొని, అందంగా అలంక ఇంటికి వెళ్ళే తన తల్లికి అనుమానం రించుకొని ఎదురుచూస్తూ నించుచేది. ఇద్దరూ నినిమాకో లేక ఎక్కడెక్కయినా అనంతం బాబుకాని పిల్లల తిలాకీట్లో, నరదాగా తిరగటానికో వెళ్ళువాళ్ళు.

అది పెద్దగా లాగోటూండగానే పెరట్లోకి తిరుగుతున్నాడు. చివరకు పెరట్లో పంటిగా కనిపించింది ఇందిర "రాత్రికి దాదామీది కొన్నాను!" అంది వెన్నుటిగా.

అనంతం దివోయా డతను. పెండలాడే హోటల్లో భోజనంచేసి, ఇంటికొచ్చి తాదా విగాడ పక్క పరమకొని వదుకోవడాను. అక్కర్లా తి తాటాక అడుగులతో అడుగు వేసుకోంటూ వచ్చింది ఇందిర. అకలిగన్న పులిలాగా ఆనాంతం ఆమెని ఆకమించు కొని పక్కమీదకు పరిగొడి అనంతం.

ఇందిర కలెన్ని వండినాయి ఆ రాత్రి.

"మనం ఎన్నాళ్ళలాగ గడవటం?" అంది ఇందిర.

"ఇరిగినన్నళ్ళు ..." అరకాటా!"

"నీ కెలాగూ పెళ్ళయిపోతుందిగా!"

